

ALAPKŐ

A Monori Evangélikus Egyházközség lapja

2008/2. szám

Selmeczi Lajos Péter

Nyár van, nyár...

Végre elérkezett a várva várt évszak: a nyár, és vele a vakáció. A gyerekek kezében ott a bizonyítvány, amelyet örömmel vagy szorongva mutatnak meg szüleiknek. Vége az érettséginek is, és a kemény tanulás után jöhet a pihenés. Félre lehet tenni az iskolatáskát, a könyveket-füzeteket. El lehet felejteni a korai kelést – lehet lustálkodni, és élvezni a játékot, a nyaralást, a táborokat.

A felnőttek számára is ez az az időszak, amely a családi együttlétet, a közös nyaralást jelenti. Kinek hosszabb, kinek rövidebb időszak adatik arra, hogy otthonában, Magyarország határain belül vagy éppen külföldön kipihenje a munka fáradalmait.

***

Sok minden történt gyülekezetünkben szeptember óta. Sokat változtunk, fejlődöttünk emberileg, értelmileg – és reménység szerint hitben is. Megismerkedhettünk egy amerikai evangélikus gyülekezettel, amelyik vállalta, hogy segít és támogat bennünket. Tagjai imádkoznak értünk, tanácsokat, ötleteket adnak nekünk. Fejlődik, létszámában is gyarapodik ének-karunk, és egyre több helyen énekel. Erősödik ifjúságunk, melybe végre bekapcsolódnak az utóbbi időben konfirmált fiatalok is. Erősödik gyülekezetünk vezetősége is. Az egyházközség választott vezetői egyre aktívabban vesznek részt közösségünk életében, építésében.

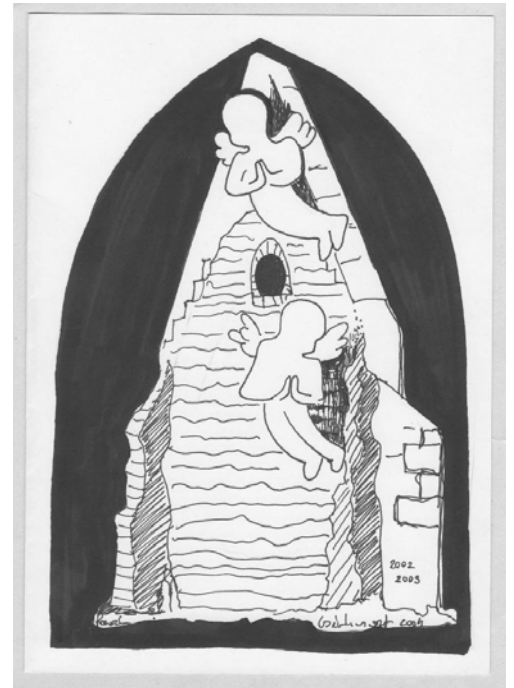
***

A szünetben sokan sokfelé mennek a családjukkal vagy éppen egyedül. Véget ért a foci Európa-bajnokság, augusztusban pedig olimpia lesz. Sok a kerti munka, és elkezdődik az aratás és a szüret ideje. Sok helyen ilyen-kor megriktulnak a rendszeres alkalmak a gyülekezeti életben.

De valóban félre lehet tenni mindent ezekre a hónapokra? Fel tudunk töltekezni kilenc-tíz hónap alatt annyira, hogy azután „kihúzzuk” azt a két-három hónapot gyülekezet/egyház nélkül? Lehetséges annyi energiát összegyűjteni és elraktározni, hogy a nyári szünetben biztonsággal ellenállhassunk a kísértéseknek?

Nem tudom. Nem tudom, hogy emberileg képesek vagyunk-e ilyen teljesítményre; ami viszont ebben a helyzetben is reménységgel tölt(het) el magammal és a gyülekezet minden tagjával kapcsolatban, az az a meggyőződés, amellyel a 139. zsoltár írója tanúskodik Isten irgalmáról és szeretetéről: „Minden oldalról körülfojtál, kezedet rajtam tartod.” (Zsolt 139,5)

Minden oldalról! Olyan megnyugtató. Nincs olyan „irány”, ahonnan Isten ne védelmezne az Ő hatalmas kezével. És ez nem rajtunk múlik. Nem azon, hogy mi mit teszünk vagy nem teszünk. Nem azon, hogy mi hűségesek vagyunk-e hozzá vagy nem. Nem azon, hogy meghalljuk-e hívó szavát vagy nem. Ő ígéretet tett, és ezt mi nem változtathatjuk meg. Életünk az Ő kezében van, biztonságban – nyáron is.

A Pussttemplom árnyékában
(Kanczler Klára grafikája)

KIP-KOP

Nyár van, nyár... – írja e számunk „köszöntőjének” címében *Selmeczi Lajos Péter* lelkész, *Kanczler Klára* presbiter testvérünköt pedig egy templomfalat (is) ábrázoló grafika került a címlapra.

Nyár van és forróság. A hőség és a tűző napsütés elől – ha csak tehetjük – az árnyékba húzódunk. Gyümölcsfa alá, kerti lak rejtekébe, elfüggönyözött szoba mélyére...

Vagy esetleg a templom hűvösebe...? Miért is ne?! És ha már ott vagyunk, csendesedjünk is el egy percre. Engedjük, hogy az Úr megszólítson bennünket, és fogadjuk el a felénk nyújtott, nekünk kínált „éltető vizet”.

Konfirmáció

Idén pünkösdkor három fiatal testvérünk - *Harangozó Annamária, Ioányi Dorottya és Makra Dániel* (a jobb oldali képen balról jobbra) - állt ki az ünneplő gyülekezet elé, és jelentette ki igaz meggyőződéssel, hogy ismeri és vallja evangélikus-keresztényen egyházunk tanítását.

Urunk áldásával megerősítve járultak az oltár elé, és élhették meg az úrvacsorában a Jézus Krisztussal való igazi közösséget. Istenünk őrizze és vezesse őket ezen az úton Szentlelkével, hogy ebben a hitben meg is maradhassanak mindvégig.

(Szöveg: Selmeczi Lajos Péter. Fotó: Trincsi Sándor.)

Kirándulás a pótharaszti Pusztatemplomhoz

Május utolsó napján *Kanczler Klára* presbiter testvérünk meghívására gyülekezeti kirándulást szerveztünk a pótharaszti Pusztatemplomhoz. A résztvevők autókkal - a bátrabb fiatalok kerékpárral - vágta neki a vadregényes tájnak. A festői környezetben meghallgattuk a környék történetét, majd megbeszéltünk néhány fontosabb gyülekezeti ügyet. Ebéd után - a szakácskodásért köszönet *Kovács Endrének* és *Ottinger Tibornak* - énekel, beszélgetéssel repült el az idő.

Írásos bizonyíték van rá, hogy Pótharaszt már 1280-ban létezett. Vásártartási jogot később Zsigmond királytól kapott. A jól fejlett mezővárosból azonban semmi sem maradt meg, csak a Pusztatemplom fala, dacolva a viszontagságos időkkel, hirdetvén Isten dicsőségét. Az Országos Műemlékvédelmi Hivatal 1997-ben kezdeményezett ásátásokat a területen, akkor erősítették meg a falmaradványt. Az ásások során ki-

derült: ennek a ritka emléeknek valóban olyan régre nyúlik a története, mint ahogyan azt az idősek mondják. Az első templom, amelyet a még meglévő - több mint hatszáz éves - falmaradvány alatti rétegben találtak, az Árpád-házi királyok idejében épült, és harangja is volt.

(Szöveg: Kanczler Klára, Selmeczi Lajos Péter. Fotó: Trincsi Andrea, Vitális Judit.)

Családi nap

Június 15-én vasárnap a gyerekek és az énekkar szolgálatával megtartott tanévzáró családi-ifjúsági istentisztelet

után a gyülekezet több mint hetven tagja maradt együtt, hogy közösen fogyassza el a Szabó Károly (a bal kép jobb szélén) főzte gulyáslevest. (Fotó: Trincsi Sándor)

Gyerektábor

Éjszakai túra, jelmezbál, tábortűz, számháború, közös tortázás a születésnaposokkal – csak néhány program az idei gyerektábor – csak néhány program az idei gyerektábor gazdag kínálatából. A gyülekezet több mint harmincöt fiataljának – hittanos gyermekeknek és az ifjúság néhány tagjának – részvételével június 23. és 29. között Nagybörzsönyben megrendezett tábor Dániel története köré szerveződött, és a komolyabb kiscsoportos foglalkozások és beszélgetések mellett a mókázásra is lehetőséget nyújtott.

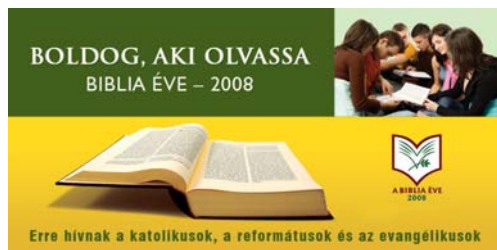
(Fotó: Selmeczi Lajos Péter)

Június 22-én a Los Alamos-i Betlehem evangélikus gyülekezet küldöttje, David Baer teológusprofesszor és magyar származású felesége, Gyöngyi volt a gyülekezet vendége.

(Fotó: Trincsi Sándor)

2008 A B

Gárdonyi Géza

Írás a Bibliába

Ez a könyv a könyvek könyve,
Szegény ember drágagyöngye,
Égi harmat lankadtaknak,
Világosság földi vaknak.
Bölcsességnek arany útja;
Boldog, aki rátalál!
Szomjas lelkek forráskútja,
Hol pohárral Krisztus áll.

Ez a könyv az örök törvény
Királyon lánc, rabon napfény,
Tévelygőnek hívó harang,
Roskadónak testvéri hang,
Elhagyottnak galamb-búgás,
Viharvertnek ereszet,
Haldoklónak angyalságás;
„Ne félj, fogd a kezemet.”

Gyermeknek is „Mily szép rege”,
Bölcsnek, „Rejtelmek tengere”,
Fal, – s túl rajta élő hangok,
Köd, – s benn zengő hárfák, lantok.
Templomok közt legszebb
templom;
Csak megnyitom, s benn vagyok,
Ablakán a paradicsom
Rózsáira láthatok.

Minden fakul, minden romlik,
Márványvár is összeomlik,
Bíborleplek ronggyá málnak,
Dicsőségek füstbe szállnak,
Csak ez a könyv nem tér porba,
Mintha volna élő lelke!...
Ez a könyv Mózes bokra:
Isten szíve dobog benne...

Bibliaolvasás – nem

A Magyar Bibliatársulat javaslatára a magyarországi keresztény egyházak a 2008-as esztendőt a Biblia évének nyilvánították. Felmerülhet a kérdés, miért van szükség erre? Miért kell kijelölni egy évet arra, hogy a Biblia éve legyen? Főleg akkor, amikor annyi mindennek van már éve, hónapja, hete, világnapja, és annyi helyen reklámozzák ezeket. Nem vész el ezek között a Biblia évére emlékeztető plakát? Nem tesszük azzal olcsó árucikké Bibliánkat, hogy az ilyen kínálat közé helyezzük?

Talán nem így kellene megközelíteni ezt a kérdést, hiszen óriási dolog, hogy a Biblia olvasására buzdító plakátokkal sok helyen találkozhatnak az emberek, és legalább az az egy rövid igerész a szemük elé kerül, amelyet a Biblia évének mottójául választottak. De melyik igeszakasz szerepel ott? Ezen talán könnyen átfutunk, és „csak” az rögzül, hogy az Ige olvasására szólít bennünket. Pedig érdemes átgondolni ezt a fél mondatot: „*Boldog, aki olvassa...*” (Jel 1,3a)

Boldogságunkat sokféleképpen el tudjuk képzelni, és sokszor csak anyagi dolgokhoz kötjük annak elérését. Ezt fejezi ki a gyakran használt „boldogulni” kifejezésünk is. A Bibliában is megvan ennek a szónak a profán – „boldog”, „szerencsés” – értelmezése (ApCsel 26,2; 1Kor 7,40), de többnyire sokkal bővebb jelentéstartalmat hordoz, hiszen az Istennel való kapcsolattal hozza összefüggésbe a boldogságunkat. (Az angolok ezért is fordítják „áldott”-nak [blessed] a megfelelő görög szót [makariosz], amikor ilyen értelemben fordul elő.) Erről tanúskodnak az ún. „boldogmondások”, amelyek közül a legismertebbek a *Hegyi beszédben* találhatóak (Mt 5,3–11), de a Szentírás más helyein is találkozhatunk ilyen mondásokkal (Zsolt 1,1; Lk 1,45; Jn 20,29; Rm 14,22 stb.), így a *Jelenések könyvében* is, amelyek között az első a Biblia éve mottója.

Igénk szerint tehát boldog, áldott, aki olvassa, de mit is jelent az, hogy „olvassa”? Meglepő lehet ez a kérdés, hiszen egyértelműnek tűnik a válasz, ha azonban az itt szereplő görög szó (anaginószkó) jelentéseit nézzük, akkor azokból megérthetjük, miért fontos ezt is meggondolni.

A szó első jelentése: *olvas*. Talán mi keresztények is keveset olvassuk a Szentírást, pedig Istenünk ezen a sokaknak talán túl egyszerűnek és embe-rinek tűnő módon szeretne velünk kapcsolatot kezdeményezni és tartani. Nagy segítséget jelentenek a különféle bibliaolvasást segítő könyvecskék (ilyen például az *Útmutatónk*), amelyek napról napra kiírnak számunkra egy-egy szakaszt, verset. Ezeknek a folyamatos használata a rendszeres olvasáshoz segít bennünket, amely egyrészt azért fontos, mert Isten nap mint nap szeretne hozzánk szólni, másrészt így megláthatjuk a Szentírásban található számtalan összefüggést is. Ez utóbbi nemcsak szellemi örömet jelenthet a számunkra, hanem megóvhat bennünket is, hogy egy-egy ígét – kiragadva a környezetéből – félreértsünk.

Az értelmezés kérdése azonban átvezet a második jelentéshez: *pontosan megismer, újra felismer, újra elismer*. Jézus az öt megkísértő törvénytudótól azt kérdezte: „*Mi van megírva a törvényben? Hogyan olvasod?*” (Lk 10,26b) Fontos tehát, hogy milyen módon olvassuk az Írást, és hogyan értelmezzük.

IBLIA ÉVE

csak a Biblia évében

Hiszen lehet úgy is olvasni, hogy igazából nem is értjük. Értelmünkkel ugyanis sok mindent megragadhatunk, megérthetünk belőle, de éppen a bibliai üzenet közepét, Jézus Krisztus evangéliumát, a keresztségét (1Kor 1,18–25) nem tudjuk pusztán elménkkel megérteni, mert az bolondság számunkra mindaddig, amíg meg nem győz minket Isten az Ő Szentlelkével. A Biblia olvasásakor szükség van a Lélek munkájára, hiszen csak az Ihlét tudja megértetni az üzenetét velünk. Ezért jó, ha minden bibliaolvasás előtt könyörgünk azért, hogy az Úr nyissa meg előttünk az Ő igéjének kapuját. Így tudjuk megismerni, felismerni, elismerni először, valamint újra és újra az Írást és az Urat, aki a legjobban ismer bennünket. Így lehetséges az, hogy nemcsak mi olvassuk a Szentírást, hanem sokkal inkább a Szentírás olvas bennünket, hiszen az üzenet, amely benne van, személyessé válik, megítél vagy éppen vigasztal minket.

A kifejezés harmadik jelentése: *felolvas*. Fontos tehát az értő olvasás. Erre kérdezett rá Fülöp is az etióp kincstárnoknál, aki *Ézsaiás könyvét* olvasta: „Érted is, amit olvasol?” (ApCsel 8,30) A kincstárnok őszintén válaszolt: „Hogyan is érthetném, míg valaki meg nem magyarázza?” (ApCsel 8,31) Fülöp utána Jézust hirdette neki az olvasott ige alapján, a kincstárnok pedig hitre jutott, és megkeresztelkedett. Isten ugyanis más embereket is fel tud használni arra, hogy megértesse önmagát velünk az igéjén keresztül. Ez történik, amikor valaki el tudja mondani mindazt, amit megélt, megtapasztalt az Isten igéjéből, istentiszteleten, bibliaórán, ifjúsági alkalmon, de akár egy hétköznapi beszélgetés során. Ez pedig igazi áldás, boldogság az ige hirdetőjének és hallgatójának egyaránt. Ahogyan az a kiválasztott ige folytatásában is olvasható: „*Boldog, aki felolvassa, és boldogok, akik hallgatják ezeket a prófétaik igéit, és megtartják azt, ami meg van írva bennük: mert az idő közel van.*” (Jel 1,3) Az újfordítású Bibliában tehát a „felolvas” szó szerepel (szemben a Károli-fordításban lévő „olvas”-sal), hiszen a *Jelenések könyvében* hét levélről van szó (Jel 2,1–3,22), amelyeket felolvastak a gyülekezetekben az istentiszteleti alkalmakon. *Pál* apostol leveleivel is így tettek (Kol 4,16), és így megtapasztalhatták, hogy valóban Isten üzenetéről van szó ezekben, hiszen emberek tértek meg, és gyarapodott a gyülekezet.

Ez a három jelentés persze szorosan összefügg, hiszen aki olvassa a Bibliát, és megérti annak üzenetét, az tovább is szeretné adni mindazt, amit megtapasztalt. Aki pedig hallja a hirdetett, felolvasott igét, és felismeri Jézusban az Urat, az vágyik arra, hogy minél többet megtudjon Róla, és ezért olvassa a Bibliát...

Visszatérve a kiinduló kérdéshez: a Biblia éve nem attól lesz a Biblia éve, hogy annak nyilvánítják, hanem attól, hogy valóban olvassuk is a könyvek könyvét, kérjük az Urat, hogy értesse is meg velünk, amit benne találunk, és hirdetjük is az Ő üzenetét. Hogy tényleg megszeretjük, és fontossá válik számunkra a Bibliánk. Kívánok a testvéreknek boldog olvasást!

Malik Péter Károly (teológushallgató)

További információk a Biblia évével kapcsolatban: <http://www.bibliaeve.hu/>

Luther Márton

Dal a Bibliáról

Hol nincs a polcon Biblia,
üres, kietlen ott a ház;
könnyen bejut Sátán oda,
s az Úr Jézus ott nem tanyáz.

Azért hát ember, bárki légy,
egy-két filléred kerül:
egy Bibliát sietve végy
az ördög ellen fegyverül.

Nyisd azt föl minden reggelen,
csüggj hittel mindenik szaván,
merülj belé figyelmesen,
olvasd, kutasd nap-éjszakán.

E könyv erőt ad és vigaszt,
s ne bánd, ha int, ha néha bánt,
pajzs gyanánt használjad azt
örömben, búban egyaránt.

Szeresd e könyvet, s úgy tekintsd,
mint földi élted támaszát,
amely ha sírodig kísért,
számodra nyit új, jobb hazát.

Ott és itt – avagy a Los Alamos-i titok nyomában

Van egy város Új-Mexikóban. Úgy hívják, Los Alamos. Van ott egy evangélikus közösség, a *Betlehem Evangelical Lutheran Church*. Ők a mi testvérgyülekezetünk. Ismerkedjünk meg velük egy kicsit jobban is. Érdemes!

A háromgyermekes, zenélni, énekelni, olvasni, túrázni szerető *Bruce Kuenzel* pásztorolta gyülekezetben mozgalmasan telnek a napok. A kisiskolások *Örömteli Lárma* nevet viselő gyerekkórusa minden szerdán gyakorol. A fiataljaiknak korosztályonként (külön az általános iskola ötödik-hatodik, illetve hetedik-nyolcadik osztályába járóknak, valamint a középiskolásoknak) szerveznek alkalmasokat. (Hitben járó fiataljaikat annyira megbecsülik, hogy ösztöndíjjal támogatják őket, hogy amikor végzett hitoktatók, lelkészek lesznek, majd ők vigyék tovább a gyülekezet életét.)

Van felnőtt énekkaruk, zenekarral. Az idősebb gyülekezeti tagok egy csoportja közösen jár kirándulni – most júniusban például borkóstoló túrán vettek részt –, és tartják a kapcsolatot azokkal az egykori gyülekezeti társakkal is, akik ma már nem Los Alamos-ban élnek. Figyelik, hogy kinek van szüksége segítségre, mert például nem tud egyedül elmenni az orvoshoz, és megszervezik, hogy egy önkéntes segítsen megoldani a helyzetet. A templom körüli apróbb javítási, karbantartási munkákat is önkéntesek végzik.

Észak-Új-Mexikóban 1969 óta segítenek a tehetséges, de szerény körülmények között élő embereknek és a rászoruló családoknak. A *Self-Help Inc.* önszervezési programon keresztül eddig közel egymillió dollár értékben támogatták őket. Misszionáriusaik egy arizonai navajo (indián) rezervátumban is ott vannak, a helyi evangélikus iskolába tanárokat is küldtek, illetve számítógépeket is vásároltak az intézmény részére. Középiskolásaik pedig évente egyszer egy hetet a néhány évvel ezelőtt hurrikán sújtotta New Orleans-ban töltenek, és a város újjáépítésében segítkeznek.

***

Könnyű lenne azt mondani, hogy az Amerika, ott van pénz. Az újságjuktól – amelynek címe találóan az, hogy *Betlehemi Csillag* – kiderül, hogy igen, ott az állam valóban jobban támogatja az egyházakat. Az viszont nem pénz kérdése, hogy ők mindannyian, fiatalok és idősebbek egyaránt, magukénak – *otthonuknak* – érzik a gyülekezetüket, részt vesznek a rendezvényeken, önkéntes munkát végeznek, segítenek egymáson, szomszédjaikon és a távolabbi (hit)testvéreiken is.

Böngészem a honlapjukat, lapozgatom az újságjukat, és „irigykedek”. Irigykedek, mert azt látom, hogy ők – élnek! Úgy igazán. Nem csak testben, hitben is!

***

A Los Alamos-i Betlehem evangélikus gyülekezet 1952 és 1968 között épült temploma

Van egy város Magyarországon. Úgy hívják, Monor. Van egy kicsi, de nagyon kedves és szép evangélikus temploma, amelyik arról tanúskodik, hogy *élt* itt egy gyülekezet, amelyiknek fontos volt, hogy legyen egy saját, maga építette istenháza...

Vajon mi, mai monori evangélikusok – a 2001-es népszámlálás szerint kilencszázhetvenheten (!) vagyunk – elmondhatjuk-e, hogy ez a kis templom a *miénk*? És vajon a gyermekeink és az unokáink megtapasztalhatják-e (majd), hogy *élő* gyülekezet van itt?

„Jobb” vasárnapokon tízen-tizenöten vagyunk az istentiszteleten, ünnepnapokon hetven-kilencven főt szoktam számolni. Pedig van hely bőven... Hányan tudják, hogy jövőre lesz a templomunk felszentelésének hetvenedik évfordulója? A megemlékezésen biztosan tele lesznek a padok, de addig miért nem tudjuk megtölteni őket?! Isten mindennap betölti az életünket, a kérdés csak az, észrevesszük-e...

Tudom, fáradtak az emberek; vasárnap már nincs piac, nem kell korán kelni. Én is sokszor szívesen maradnék az ágyban, csak hogy pihenhessek, és az istentiszteletet, mint „programot”, inkább a következő hétre tenném. Mégis felkelek és elmegyek, az istentiszteleten pedig aztán sokkal jobban feltöltődöm, mintha otthon maradtam volna lustálkodni, ebédet főzni. Krisztus mondja: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.” (Mt 11,28)

***

Nem tudom, hogy ha fent lennének a legutóbbi alkalmainkról készített fényképek a honlapunkon (<http://monor.lutheran.hu/>), és a Los Alamos-i gyülekezet tagjai megnéznék őket, vajon azt mondanák-e, hogy ez egy *élő* gyülekezet. Általában mindig ugyanaz a tíz-húsz ember látható a rajtuk – de hol vannak a többiek?!

Nem tudnak eljönni az istentiszteletre és más programokra, mert nincs, aki elhozza Önöket? Szóljanak, szívesen segítünk! Együttal várjuk azok jelentkezését is, akik hajlandók önkéntesként szolgálatot teljesíteni. (Az újság utolsó oldalán az elérhetőségeink és az alkalmaink is fel vannak tüntetve.)

***

Aki teheti, nézze meg a Betlehem evangélikus gyülekezet honlapját (<http://www.bethluth.com/>), ott kiderül, miről is beszélnek.

Iványiné Pecze Marianna

Céladomány gyűjtése a gyülekezeti ház felújítására

Az egyházközségünk tanévzáró ünnepi istentisztelete alkalmával rendezett szeretetvendégség során a jelenlévő gyülekezeti tagok ismét szembesülhettek azzal a ténnyel, mely szerint az ilyen, a megszokottat szerencsésen meghaladó megjelenés esetén nem rendelkezünk a mai ember igényeit minimálisan kielégítő körülményekkel. A gyülekezeti ház szépen gondozott udvarán felállított sátrakban, a szorgos kezek munkájával ízlésesen megterített asztaloknál fogyaszthattuk el Szabó Károly testvérünk felajánlásából az általa főzött finom ünnepi ebédet és saját készítésű jóféle borait. A gyülekezet nőtagjainak jóvoltából a süteménykínálat is méltó volt az alkalomhoz. Öröm volt látni a gyermekek felszabadult vidámságát, a fiatalok ön-

felelt jókedvét, amely megtöltötte gyülekezeti házunk udvarát, és talán még messzebbre is elhallatszott. Köszönet érte valamennyi közreműködőnek és segítőnek, akiknek a munkája nélkül mindez nem valósulhatott volna meg!

A gyorsan röpködő vidám percek múlásával azonban a „szükség” is előkerül, kinél előbb, kinél később. Kisgyermekünk esetében ez nem jelent olyan megoldhatatlan problémát, főleg a kis dolgok vonatkozásában. Nekünk, férfiaknak, de még inkább asszonyainknak azonban még a kis dolog is igen nagyra válhat, ha annak megoldása problémás. És be kell látnunk, gyülekezeti házunk e tekintetben is hiányos: nincs a mai kor követelményeinek, de ami ennél fontosabb, a mindennapi emberi igényeknek/szükségleteknek megfelelő mosdóhelyisége! Sem az ilyen alkalmakra, sem pedig az olyan, bennünket megtisztelő eseményekre, amelynek során – például – az egyházmegye lelkészei a vendégeink.

Ezért ezúton is kérem minden evangélikus testvéremet, hogy – anyagi helyzetéhez mérten – külön céladománnyal is segítse terveink megvalósítását, nevezetesen egy, az udvarról is megközelíthető vizesblokknak (mosdó- és WC helyiségeknek) a kialakítását. (A vizesblokk a tervek szerint a gyülekezeti háznak a jobb oldali fotón látható részében kapna helyet. A kis képen az épületrész belső állapotáról láthatunk pillanatfelvételt. – A szerk.)

Ennek összege várhatóan eléri a félmillió forintot, amelyet külön céladományként kívánunk összegyűjteni! Az *Alapkő* jelenlegi számához ezért két postai csekket mellékelünk, amelyek közül az egyiket az egyházfenntartói járulék befizetését lehet megtenni, míg a másikon – „*Felújítási céladomány*” megjelöléssel – fentebb vázolt tervünk megvalósításához várjuk minden testvérünk önkéntes hozzájárulását. Megértve a feladat fontosságát, felmérve a lehetőségeket és azt, hogy mindig az első hozzájárulás megtétele a legnehezebb, a magam részéről húszezer forintot ajánlok fel e célra az egyházközség rendelkezésére. Remélem, hogy a nemes cél érdekében mindig is tette kész gyülekezetünk minél több tagja követi példám, amelyben a hozzám hasonlóan vállalkozással rendelkező evangélikusok külön is kitesznek majd azokért is, akik e céllal egyetértenek ugyan, de anyagi lehetőségük most nem teszi lehetővé a külön áldozatvállalás teljesítését.

Ugyanakkor számítunk az *Alapkő* valamennyi olvasójának hozzájárulására is, legyen az társfelekezet, avagy gazdálkodó szervezet, amely egyetért gyülekezetünk céljával, és lehetősége van anyagiakban is rész vállalni belőle. Egyházközségünk nevében vállalom, hogy az összegyűjtött adományról és a cél megvalósításáról az *Alapkő* olvasóit tájékoztatni fogjuk.

Duchaj Sándor (számvevőszéki elnök)
(Fotó: Selmeczi Lajos Péter, Vitális Judit)

Új kezdet

2008 nyarán ismét útnak indul a **Magyar Continental Singers!** A modern keresztyén gospel zenét játszó együttes júliusban kezdi meg évenkénti országos turnéját – ezúttal **Új kezdet** címmel.

Magyarországon 1990 óta létezik Continental. Tizennyolc év alatt harminc turnét szerveztek, közel hétszáz koncertet adtak, melyekre több mint kétszáz ezren látogattak el. A lelkes fiatalok – köztük **Trincsi Andrea, a monori evangélikus gyülekezet tagja!** – most Téged is hívnak, várnak idei turnéjuk egyik állomására. Ne szalaszd el, biztos, hogy fogsz valami többletet kapni, ha eljössz!

Az együttes célja: bemutatni az evangéliumot, hirdetni Isten üzenetét, bátorítani az embereket, választ adni a Biblia szavain keresztül. Mindezt modern zene, színpadi tánc, prózák, jelenetek, fények és egy nagyszerűen megtervezett koncert keretében teszik.

Szeretettel hívunk és várunk a monori előadásra

**2008. augusztus 3-án, vasárnap 19 órakor
a Városi Piac és Fesztiválcserkényben!**

A belépés díjtalan; a fiatalok szolgálatának támogatására adományokat köszönettel fogadunk!

A tanévnyitó

**családi-ifjúsági istentisztelet
2008. szeptember 21-én, vasárnap
délelőtt 10 órakor lesz.**

Az istentiszteletek helye

Monor: evangélikus templom   **Csévharaszt:** Petőfi út 104.
Monorierdő: katolikus templom   **Vasad:** református templom

Istentiszteleti alkalmak júliustól szeptember közepéig

Július 6.

Monor, 10 óra: istentisztelet úrvacsorával
Monorierdő, 15.30: istentisztelet úrvacsorával
Csévharaszt, 17 óra: istentisztelet

Július 13.

Monor, 10 óra: istentisztelet
Monorierdő, 15.30: istentisztelet

Július 20.

Monor, 10 óra: istentisztelet úrvacsorával
Monorierdő, 15.30: istentisztelet

Július 27.

Monor, 10 óra: istentisztelet úrvacsorával
Monorierdő, 15.30: istentisztelet
Vasad, 17 óra: istentisztelet

Augusztus 3.

Monor, 10 óra: istentisztelet úrvacsorával
Monorierdő, 15.30: istentisztelet úrvacsorával
Csévharaszt, 17 óra: istentisztelet

Augusztus 10.

Monor, 10 óra: istentisztelet
Monorierdő, 15.30: istentisztelet

Augusztus 17.

Monor, 10 óra: istentisztelet úrvacsorával
Monorierdő, 15.30: istentisztelet

Augusztus 24.

Monor, 10 óra: istentisztelet úrvacsorával
Monorierdő, 15.30: istentisztelet
Vasad, 17 óra: istentisztelet

Augusztus 30.

Monor, 10 óra: istentisztelet úrvacsorával
Monorierdő, 15.30: istentisztelet

Szeptember 7.

Monor, 10 óra: istentisztelet úrvacsorával
Monorierdő, 15.30: istentisztelet
Csévharaszt, 17 óra: istentisztelet

Szeptember 14.

Monor, 10 óra: istentisztelet
Monorierdő, 15.30: istentisztelet

**Monori Evangélikus Egyházközség
Lelkészi Hivatala**

**2200 MONOR, Bajza u. 2.
Telefon: (29) 410-108, (20) 824-4902**

**Hivatali idő:
Szerda 16⁰⁰-18⁰⁰
Péntek 8⁰⁰-10⁰⁰**

Kiadja a Monori Evangélikus Egyházközség
Monor, Monorierdő, Csévharaszt és Vasad területén.
Cím: 2200 Monor, Bajza u. 2.
Telefon: (29) 410-108, (20) 824-4902; e-mail: monor@lutheran.hu
Internet: <http://monor.lutheran.hu>
Felelős kiadó: Selmeczi Lajos Péter lelkész
Szerkeszti a Kommunikációs Bizottság
(Honthegyi Csilla, Iványiné Pecze Marianna, Selmecziné Fazekas Andrea,
Vitális Judit, Vitálisné Malik Judit)
Minden jog fenntartva!